

## نماز طلب باران (استسقاء)

### خطبه اول

الحمد لله و الحمد لله الكريم الوهاب و الغفور التواب و أجزل للطائعين الثواب و وأذر العاصي من شديد العقاب و يجتبي إليه من يشاء ويهدي إليه من أناب و أحمده على نعمه التي فاضت على ذرات التراب وقطرات السحاب و وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له و شهادة تنجي من العذاب و وتدخل قائلها دار السلام بغير حساب و وأشهد أن نبينا وسيدنا محمداً عبده ورسوله و أرسله بأسمح دين وأفصح كتاب و فرض الفرائض وسن السنن وبين الآداب و صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه خير آل وأكرم أصحاب.

أما بعد:

فاتقوا الله عباد الله في الموارد والمصادر و فتقوا خير ما أعدَّ لليوم الآخر و والمتقى هو المنتصر والظافر و ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ ﴿٤﴾ (الطلاق: ٤)

بعد از حمد و ثنای پروردگار و سفارش به تقوی الله ذو الجلال ؛ خود و شما را به طاعت الله توصیه میکنم چونکه تقوی راز موفقیت تمامی امورات و الله متعال درباره اهل کتاب می فرماید:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِمْ مِنَ رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ (المائدة: ٦٥ - ٦٦)

«اگر اهل کتاب (اعم از مسیحیان و یهودیان و بجای دشمنی و تباہکاری و به اسلام بگروند و ایمان بیاورند و پرهیزگاری (تقوی) پیشه کنند و گناهانشان را می زداییم (و زشتیها و گذشته ایشان را می بخشیم) و آنان را به باغهای پر نعمت بهشت داخل می سازیم. و اگر آنان به تورات و انجیل اصلی و دست نخورده) و بدانچه که از سوی پروردگارش (به نام قرآن) بر آنان نازل شده است عمل بکنند (و در میان خود قوانین الهی را پیاده کنند و بر پای دارند) از بالای سر خود و از زیر پای خود (و از هر سو و غرق در نعمت شده و از آسمان وزمین) روزی خواهند خورد.»

مومنان نماز گزار و در این آیه و قاعده ایمانی بزرگی به میان می آید و قاعده ای که بیان می دارد اقامه دین الله در جهان و استوار و پابرجا داشتن آن در میان مردمان و مساوی است با صلاح و فلاح و کسب سعادت در زندگی مومنان و هم در این جهان و هم در آن جهان. میان دین و دنیا و این جهان و آن جهان فرقی و فاصله ای نیست. و آیین اسلام برنامه واحدی برای دنیا و آخرت و دنیا و دین است.

ابن عباس رضی الله عنهما می فرمایند که رسول الله صلی الله علیه و علی آله وسلم فرمودند: «من لزم الاستغفار جعل الله له من كل ضيق مخرجاً و من كل هم فرجاً و ورزقه من حيث لا يحتسب». رواه أبو داود (١٥١٨) و ابن ماجه (٣٨١٩) و وأحمد في «المسند» (٢٤٨/١)

«کسی که زیاد استغفار بگوید و الله برای هر گرفتاریش راه رهایی قرار می دهد و از هر آن چه که او را آزار می دهد و آزاد و ورزق و روزی از راه هایی بر او سرازیر می شود که نه به فکر و نه به ذهن او خطور کرده است»

وهمچنین الله متعال در سوره هود میفرماید: **أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١﴾ وَيَقَوْمِ أَتَّعَفَرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوَبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾** (هود: ۵۲)

«ای قوم من! از پروردگارتان آمرزش (گناهان و لغزشهایتان) را بطلبید و به سوی او برگردید تا آسمان را بر شما ریزنده و باران کند (و باران و برکات آن را بر شما پیاپی و فراوان گرداند) و نیرویی بر نیرویتان (و عزت و شکوهی بر عزت و شکوهتان) بیفزاید. (ای قوم من! از حق و حقیقت) و بزهکارانه روی برنتابید (و بر گناه مصمم و مصر نشوید).»

والله تعالی در سوره اعراف چه زیبا می فرماید: **﴿١٦﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٦﴾** (الاعراف: ۹۶)

«اگر مردمان شهرها و آبادیها (به الله و انبیاء) ایمان می آوردند و (از کفر و معاصی) پرهیز می کردند و (درگاه خیرات و) برکات آسمان و زمین را بر روی آنان می گشودیم (و از بلاها و آفات به دورشان می داشتیم) ولی آنان به تکذیب (پیغمبران و انکار حقائق) پرداختند و ما هم ایشان را به کیفر اعمالشان گرفتار و مجازات نمودیم (و عبرت جهانیانیشان کردیم).»

برادران عزیز و برخی از ملتها را می بینیم که می گویند: ما مسلمان هستیم در حالیکه از لحاظ رزق و روزی کاملاً در تنگنا قرار دارند. جز خشکسالی و قحطی و هلاک و نابودی و چیز دیگری نصیب و بهره ایشان نیست. ملت‌های دیگری را می بینیم که نه مؤمن و نه متقی هستند و اما درهای رزق و روزی قدرت و قوت و نفوذ و نصرت و به رویشان باز است پس اینجا سؤال پیش میاد که: کجا است سنتی که تخلف ناپذیر است؟

اما نه و دوستان گرامی! این تنها ظاهر قضیه می باشد و حقیقت امر چیز دیگری است که ما از آن غافلیم.

قطعاً آنانی که می گویند: ما مسلمان هستیم و نه مؤمن هستند و نه متقی! ایشان بندگی خود را برای الله پاک و خالص نمی نمایند و در واقعیت زندگی خود و لا اله الا الله را پیاده نمی کنند.

ایشان گردنهای خود را در برابر قبرها و مزارهای اولیاء و صالحان و نیز در برابر پیران و مرشدان فرود آورده و برایشان کرنش می برند و از ایشان فرمانبرداری می نمایند. آنان هم بر ایشان خدایی کرده و وقوانین وضع می کنند و وارزشها و معیارها و آداب و رسوم تعیین می نمایند این گونه افراد مؤمن نیستند.

زیرا مؤمن تنها بنده و مطیع و خاضع و فرمانبردار الله است و بس و آن روز که نیاکان ما و مسلمان حقیقی بودند و دنیا در برابرشان کرنش برد و و برکات آسمان و زمین برای آنان سرازیر گشت و وعده الله متعال تحقق یافت.

شاعر شیرین سخن چه زیبا می سراید:

بنده از بی بصری بندگی آدم کرد \* گوهری داشت ولی نذر قباد وجم کرد

یعنی از خوی غلامی ز سگان خوارتر است \* من ندیدم که سگی پیش سگی سر خم کرد

اما دوستان گرامی و آن کسانی که درهای رزق و روزی با وجود بی ایمانی و ناپرهیزگاری به

رویشان باز و گشوده شده است و این امر در واقع سنت الهی است: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرِيْبَةٍ نَّبِيًّا إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْأَسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَالْأَسْرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرِعُونَ ﴾ (۱۴) ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَاءُ وَالسَّرَاءُ ﴿ (الأعراف: ۹۴ - ۹۵)

«و در هیچ شهری پیامبری نفرستادیم مگر آنکه مردمش را به سختی ورنج دچار ساختیم تا مگر (به اشتباه خود پی برده و) به پیشمانی وزاری درآیند سپس (هنگامی که این هشدارها و بیدارباشها در آنان اثر نگذاشت و ایشان را به فراوانی نعمت و سلامت جسم و جان آزمودیم و) بدی را به نیکی (وبلا را به رفاه) تبدیل کردیم تا بدانجا که (از لحاظ مال و فرزند) فزونی گرفتند و (به سبب نادانی مغرور شدند و لاف زنان) گفتند: به پدران و نیاکان ما هم خوشی و ناخوشی و ثروت مندی و مستمندی دست داده است - (و این روزگار است که گاهی به انسان رو می کند و گاهی پشت می کند و اصلاً سعادت و شقاوت ما در دست الله نیست!)»

برادران نمازگزار و این را بدانیم که معصیت الله شر و بدی به همراه دارد و خیر و برکت را نابود می سازد و الله سبحانه و تعالی در سوره آل عمران آیه ۱۳۵ و ۱۳۶ کنایه وار میگوید که گناه شر و بدی به همراه دارد و بازگشت به الله خیر و برکت: ﴿ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا الذُّنُوبَ مِنْهُمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾ (آل عمران: ۱۳۵)

«و کسانی که چون دچار گناه (کبیره ای) شدند و یا (با انجام گناه صغیره ای) بر خویشان ستم نمودند و به یاد الله می افتند (و وعده و وعید و عقاب و ثواب و جلالت و عظمت او را پیش چشم می دارند و پیشمان می گردند) و از وی آمرزش گناهانشان را خواستار می شوند - و بجز الله کیست که گناهان را ببامزد؟ - و با علم و آگاهی (بر زشتی کار و نهی و وعید الله از آن) بر آن چیزی که انجام داده اند و پافشاری نمی کنند (و به تکرار گناه دست نمی زنند). آن چنان پرهیزگاران پاداششان آمرزش پروردگارشان و باغهای (بهشتی) است که در زیر (درختان) آنها جویبارها روان است و جاودانه در آن ماندگارند و و این چه پاداش نیکی است که بهره کسانی می گردد که اهل عملند (و فرمان الله را اطاعت می کنند).»

دوستان عزیز و مسلمانان صدر اسلام و سه قرن طلایی اول و کسانی که بر راه و روش آنان بودند و این مفاهیم را به خوبی درک نموده و به همین سبب همواره بر تقوی الهی مواظبت نموده و یکدیگر را به آن توصیه می نمودند. از یکی از علمای سلف نقل شده است که و میفرمود: وقتی نافرمانی الله می کردم آن را در رفتار همسر و حیوانم مشاهده مینمودم.

و امام ابن قیم -رحمت الله علیه- برخی از پیامدهای گناهان را بر می شمارد. او می فرماید: گناه ذلت در بر دارد و عقل را فاسد و غیرت را خاموش و وحیا را از بین می برد و قلب را ضعیف و الله را فراموش و نعمت ها را نابود می کند و همچنین قلب را مریض و لکه و پلیدی بر او و چشم را کور و نفس را کوچک و برکت را نابود و ترس و وحشت را در قلب بوجود می آورد. و قحطی یکی از نشانه های دوری بندگان از رحمت الله است. آنچنانکه الله متعال داستان پیامبر نوح علیه

السلام با قومش را باز گو می نماید هنگامی که می فرماید: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿۱۰﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿۱۱﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِيَنَّ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿۱۲﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿۱۳﴾﴾ (نوح: ۱۰-۱۳)

«ویدیشان گفتم: از پروردگار خویش طلب آمرزش کنید که او بسیار آمرزنده است (و اگر چنین کنید شما را می بخشاید). و از آسمان بارانهای پر خیر و برکت را پیاپی برایتان می باراند و وبا اعطاء دارائی و فررندان و شما را کمک می کند و یاری می دهد و وباغهای سرسبز و فراوان بهره شما می سازد و ورودبارهای پر آب در اختیارتان می گذارد. شما را چه شده است که به عظمت و شکوه الله معترف نیستید؟»

نماز گزاران عزیز و این تغییرات ناگهانی جهان که امروز شاهد آن هستیم اثرات گناه زیاد است. الله متعال می فرماید: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۴۱﴾﴾ (الروم: ۴۱)

«همیشه چنین بوده است که (تباهی و خرابی در دریا و خشکی به خاطر کارهایی پدیدار گشته است که مردمان انجام می داده اند. بدین وسیله الله سزای برخی از کارهایی را که انسانها انجام می دهند بدیشان می چشاند تا این که آنان (بیدار شوند و از دست یازیدن به معاصی) برگردند.»

قال أبو هريرة قال النبي: «لا تقوم الساعة حتى يقبض العلم وتكثر الزلازل ويتقارب الزمان وتظهر الفتن ويكثر الهرج وهو القتل حتى يكثر فيكم المال فيفيض» أخرجه البخاري ابوهريره رضی الله عنه می فرمایند که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند قیامت برپا نمیشود تا اینکه علم گرفته شود و زلزله زیاد گردد و زمان بی برکت و فتنه ها آشکار و هرج و مرج و قتل کشتار فزونی یابد و مال در دستتان زیاد می شود»

لذا از وسوس نفس اماره خود و فتنه های روزگار به الله پناه می بریم آنچنانکه الله می فرماید: ﴿يَبْنُوا لِلْإِنْسَانِ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿۱۳﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿۱۴﴾ وَلَوْ أَلْفَىٰ مَعَادِيرَهُ ﴿۱۵﴾﴾ (القيامة: ۱۳-۱۵)

«در آن روز انسان را آگاه می سازند از چیزهایی که پیشاپیش فرستاده است و از چیزهایی که برجای گذاشته است. اصلا انسان بر نفس و درون خویشتن آگاه است در حالی که (به زبان) عذرهایی برای (دفاع از) خود می آورد!».

و در پایان خطبه اول گفته الله متعال ذو الجلال را به شما و خودم متذکر می شوم و ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿۱۴﴾﴾ (الإسراء: ۱۴) «بخوان نامه اعمال خود را و امروز نفست بر خودت در حسابگری بسنده و کافی است» و نیز فرموده پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم: «نعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا». از شرارت های خود و بدی کارهایمان به الله پناه می بریم.

بارك الله لي ولكم في القرآن العظيم و نفعني بما فيه من الآيات والذکر الحكيم و أقول قولي هذا و وأستغفر الله لي ولكم و فاستغفروه إنه هو الغفور الرحيم.

## خطبه دوم

الحمد لله الرحيم التواب و غافر الذنب وقابل التوب شديد العقاب و الملك العزيز الوهاب و أحمد ربي وأشكره و وأتوب إليه وأستغفره و وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له يجتبي إليه من يشاء ويهدي إليه من أناب و وأشهد أن نبينا وسيدنا محمداً عبده ورسوله و الخصوص من الرب بأفضل الكتاب و اللهم صل وسلم وبارك على عبدك ورسولك محمد و وعلى الآل والأصحاب.

أما بعد:

أما بعد: فاتقوا الله عباد الله: تفوزوا بمرضاته وحنته و وتنجوا من سخطه وعقوبته و يقول الله تعالى: ﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَسَّوْهُ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ ﴿٦٧﴾ (القصص: ٦٧)

بعد از حمد و ثنای پروردگار خود و تمامی عزیزان نماز گزار را بار دیگر به تقوی سفارش می کنم .

برادران و خواهران گرامی همانگونه که مستحضر هستید همگی ما برای ادای نماز استسقاء یعنی نماز طلب باران در این مکان جمع شده ایم که این نماز از سنت های رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم می باشد و در روایات متعددی مشروعیت این نماز آمده است از آن جمله این روایات و روایت عبد الله ابن زید رضی الله عنه است. در این روایت آمده است که : أن النبي خرج إلى المصلی فاستسقى فاستقبل القبلة وقلب رداءه و صلى ركعتين» - أخرجه البخاری.

«رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم به سوی مصلی خارج شدند و طلب باران نمودند و رو به قبله کرده و ردای خویش را برگرداند و دو رکعت نماز خواندند.»

و همچنین صحابی جلیل القدر انس ابن مالک رضی الله عنه میفرماید: كان النبي لا يرفع يديه في شيء من دعائه إلا في الاستسقاء وإنه يرفع حتى يرى بياض إبطيه» اخرجہ البخاری .

«رسول الله دست هایش را در هیچ یک از دعاهایش بالا نمی برد مگر در نماز استسقاء دستهایش را به حدی بالا می برد تا اینکه سفیدی زیر بغلش نمایان می گشت» و همچنین این صحابی جلیل از رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم روایت می نماید که الله می فرماید: «ای فرزند آدم و اگر مرا بخوانید و امید شما فقط من باشم هر چه گناه داشته باشی می بخشم و هیچ پروایی ندارم و ای بنی آدم و اگر گناه شما به آسمانها برسد سپس از من طلب آمرزش کنی تو را می بخشم ای فرزند آدم و اگر با گناهیانی به پری زمین به پیشم بیایی سپس مرا ملاقات کنی در حالی که هیچ شریکی برایم قائل نبودی با آمرزشی که به پری آن باشد به سوی تو خواهم آمد.»

امام حسن بصری \_رحمت الله علیه\_ می فرماید: به کثرت و در هر جا طلب آمرزش کنید و در خانه هایتان و بر سفره غذا و در راه و در بازار و در نشستن هایتان و در هر کجا که هستید برای اینکه نمیدانید کجا آمرزش نازل می شود.

در یکی از روزها رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم روی منبر طلب باران نمودند و هنوز ایشان از منبر پایین نیامده بودند که و باران شروع به بارش کرد و هفت روز باران بارید تا اینکه مردم از زیادی باران نزد وی شکایت بردند و ایشان دعا نمودند که : (اللهم حولينا ولا علينا) یعنی: بارالها بر اطراف ما بفرست و نه بر ما.

آری دوستان گرامی هنگامی که رسول الله \_صلی الله علیه و آله و سلم\_ و یاران باوفایش صحابه

گرامی ایشان به نماز طلب باران می شتافتند و دستهای خویش را به سوی الله عاجزانه دراز می نمودند هرگز الله متعال دستانشان را خالی رد نمی کرد بلکه دعای آنان اجابت شده و دنیا را باران رحمت الهی فرا می گرفت زیرا آنان با اطاعت از دستورات الله واجتناب نواهی وی و پابندی به تقوا و سنت الهی را هرگز از یاد نمی بردند.

عباد الله و إن الله وملائكته يصلون على النبي يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما و وقد قال عليه الصلاة والسلام: ((من صلى علي صلاة واحدة صلى الله عليه بها عشرا)).

فصلوا وسلموا على سيد الأولين والآخرين وإمام المرسلين.

اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد و وبارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد و وسلم تسليما كثيرا . واقم الصلوه .